

illius sicut & aliarū p Hybernā eccliarū, incontinenti no
minat eis nō quepiam de nobilib⁹ terræ, sed magis quens
dam hominem pauperē quē sciret sanctū & doctū, & hic erat
alienigena. Quærit ille, nunciat decumbere lecto, & ita de
bilis ut nullo pacto exeat, nisi in manibus portatus mini
stratiū. Et Malachias. Surgat inqt i noie dñi ego p̄cipio,
obediētia saluū facit eum. Quid faceret illes Parere uole
bat, sed iparatu fē sentiebat. Q. & si posset ire, ep̄ari refors
midabat. Ita cū uolūtate obediendi pugnāte gemino hos
sity, pondera languoris, & metu oneris: uisit illa tñ, data s̄
bi in adiutoriū ipe salutis. Itaq; conat, mouet sc̄se, tentat
uires, inuenit se solito fortiorē. Crescit pariter fides cū uir
rib⁹, & rursum facta fortior fides dat uicissim uirib⁹ incre
mētū. Iam surgere p se ualeat, iam meliuscule graditiā nec sen
tire in ambulādo lassitudinē, demū expedit⁹ & alacer per
uenire ad Malachiā sine hois adiutorio. Quis aufemens eū
miste i cathedrā, clero & pp̄lo collaudate. Hoc ita in pace
factū est, q̄a nec illi ausi sunt Malachiā uolūtati in aliquo
obuiare, uidentes signū qd̄ fecerat, nec illi parere dubita
uit tā cuidēti argumēto factus securior de dñi uoluntate.
¶ Mulier qd̄a fluxū sanguis patiebat, & hæc nobilis, cha
rissima Malachiā pl⁹ tñ ob morū quā gūis nobilitatē:
quæ ex toto deficiēs cūmirū cū sanguine exhaustis uirib⁹
bus iam posita in extremis miste ad dei hoicm ut qd̄ sup
erat aiæ subueniret: q se iā nō cēt uisur⁹ in corpe. Audiēs
Malachias moleste tulit, q mulier uirtutis foret, & uita
ci⁹ fructuosa ope & exēplo. Et uidēs se non posse satis ac
currere tēpestiue, accito Malcho q inuenis cēt & expedit⁹
t⁹ ipe est cui⁹ supra memim⁹ frater Xp̄iani abbatis Jac
celera inqt, fer illi tria poma hæc, sup q̄ nomē dñi inuocauit.
Cōfido in ipso q ubi ex eis gustauerit, nō gustabit mortē
priūquam nos uideat, est tardiuscule secuturus. Festinat
Malchus s̄m mādatū & ueniēs intrat ad moriturā, alterū
se exhibēs puerū Heliſai: nisi q̄ huius efficacior opa fuit.
lubet missam sibi i Malachia bñdictionē accipere, & gusta
re, si quo mō ualuerit. At illa exhilarata audito noie Mala
chiæ ut obedire possit, nutu signat paulis se crigi uelle,
nam uerbo nō poterat. Ergit, gustat, gustato confortata
est, loquitur, & gras agit. Et immisit dñs soporē in eā, & sua
uissime requirit in eo cuius usu diu caruorat, sicut & x̄su.
Stetit interim sanguis, & post modicū exp̄gefacta sanam
se reperit, nisi q̄ longa inedia & uisum inſunione ad
huc debilis erat. Si quo min⁹, die sequēti desiderat Mala
chiā aduēti aspectus q̄ p̄fecit. ¶ Habibat aut uir nobilis in
uiciā Bendorēsis monasterij. Cui⁹ uxor cū inſirmaret
ad mortē, rogat⁹ Malachias ut descēderet priūquā more
res, inſirmā uicturus oleo, descēdit, & intrauit ad eā. Quo
uis exultat illa, ipe aiata salutis. Et cū pararet ungere eā,
uisū est oib⁹ differēdū poti⁹ uisq; mane. Erat cñ uispa. Ac
genuit Malachias, & data bñdictione sup agrā exiuit cū his
q̄ secū erāt. At uerō post modicū subito clamor factus est,
plāc⁹ & strepit⁹ mult⁹ p totā domū, siqdē isonuit q̄ mor
tua cēt. Accurrit Malachias tumultu audito, & secuti sūt
eū discipuli ei⁹. Et accedēs ad lectū, ut certo cōperit exp̄
rasse, cōsternat⁹ est aīo, sibi imputās q̄ fraudata grā facta
meti obierit. Et eleuatis i celū manib⁹, obsecro dñe inqt,
inſpiciet ergi, ego peccauī q̄ distulī, nō ista q̄ uoluit. Hæc
dices contestat⁹ est in audierit oim, nullā se recepturū cō
solationē, nullā daturū regem spiritui tuo, nisi quā tulerat
liceret restituere grām. Et stās sup eam tota nocte labora
bat in gemitu suo: & p oleo sc̄to largo imbre lachrymarū
p̄fundēs mortuā uicē illi unctōis quā poterat exhibebat.
Ipe qdē sic. Ad suos aut, uigilate inquit & orate. Itaq; in
psalmis illi, ille in lachrymis, noctē duxere puigilē. Et ma
ne factō exaudiuit dñs sc̄m suū, q̄ ipis dñi erat postulas
pro eo: q̄ postulat p sanctis, gemitib⁹ inerrabilibus. Quid
plura: Aperiit oculos quæ fuerat mortua, & ut solent q̄ de
grauī somno euigilat, fricās sibi manibus frontē & tempo
ra, sup lectū se erigit, & agnito Malachia inclinās deuote
salutat eū. Et uerisio luctu in gaudij, stupor apphēdit oēs,
& qui uiderūt, & gaudierūt. Sed & Malachias grās agēs,

bñdixit dñm. Et unxit eā. I. Iulomnus, sciens in hoc sacro
remitti p̄cā, & q̄ oīo fidei saluet inſirmū. Post hæc abijt il
le, & illa cōualuit, & uiuēs incolumis tpe aliquāto ut glia
dñi manifestaret in ea, peracta p̄nia quā sibi Malachias in
iunxerat, in bona cōfessione iterū obdormiuit, & migra
uit ad dñm. ¶ Fuit itē mulier cui sp̄s fractūdx & furoris
intantū dñaret, ut non solū uiciū & cognati fugerent cō
fortium eius. sed filij quoq; ipsi uix sustinerēt habitare cū
ca. Clamor & rācor & tēpeſtas ualida ubiq; fuisse. Au
dax, & ardēs, & p̄ceptis metuēda lingua, & manu, importa
bilis oib⁹ & inuisa. Dolētēs filij tum p illa, tum pro seipsis
trahūt illā ad p̄ntiam Malachiæ, lachrymabilem cū stetu
querimonia deponētēs. Vir aut sc̄s & periculū matris,
& incōmodū miserās filiorū, seorsum aduocat illam, sicut
ne confessā aliqñ p̄cā suā, solite percontatur. Rindit, ne
quaquā. Cōstere inqt. Pareat, & ille inſingēs penitentiā cō
fēti oransq; sup eā ut dñs ops det ei sp̄m māfuetudinīs, in
noie dñi Iesu ne ultra irascat iubet. Sequit tanta manife
studo, ut pateat oib⁹ nō esse aliud quā admirabilem mu
tationē dexteræ ex celi. Feri adhuc hodie uiuere, & tantæ
esse patētis & lenitatis, ut q̄ oēs exasperare solebat, nullis
modo exasperari dānis, cōtumelijs, afflictionibus queat.
Sicut & me iuxta aplm abundare in sensu meo, accipiat
q̄q; ut ualeat, ego istud superiori fuscitate miraculo mor
tux cēſco p̄ferendū, q̄ exterior quidem ibi, hic uerō inte
rior reuixerit hō. Et nūc curramus ad reliqua. ¶ Vir s̄m fe
culum honorabilis, s̄m deū timoratus, ueniēs ad Mala
chiā questus est sup sterilitate aiæ suæ, supplicans ut sibi
obtineret ab omnipotente deo grām lachrymarum. Et subri
dēs Malachias q̄ gratum haberet in hoie seculari deside
riū spirituale, suā maxillā maxillā illi⁹ quasi blādiendo con
iungēs, fiat (inqt) tibi sicut petisti. Tatos exide & penē cō
tinuos exit⁹ aquarū deduxerūt oculi ei⁹, ut illud scriptu
ræ ei posse aptari uideret. Fons ortorū, puteus aquarū ut
uentū. ¶ Est inſula maris in Hybernā ad olim ſecūda pis
scū & mare ibi piscosum ualde. P̄tis (ut credit⁹) habitan
tiū, adempta copia solita, quæ multos habebat filios inſi
mata est & tāta fundit⁹ sui cōmoditate emarcuit. Dolē
tibus accolis, & iacturā grauē plis ære ferentibus, reue
latū est cuidā mulieri p̄ci⁹ Malachiæ posse afferri reme
dium. Idē innotuit oibus ipsa p̄dente. Nutu dei cogitit
adesse Malachiā. Dum em circiret & repleter cōtangelo
regionē, diuertit illic, ut & ipsis eandē grām impartiret.
At Barbari q̄bus erat maior cura de piscib⁹, omni instan
tia flagitāt ut potius respicere dignetur super sterilitatem
inſulæ suæ. Qui cum responderet se minime ad hoc ueniſſe
se, hominū magis quā pisciū desiderare capturā: uidens
tñ fidē eorū, flexis in littore genib⁹ orauit ad dñm, ut licet
indignis, in dultū olim beneficiū tanta fide repetentib⁹ nō
negaret. Ascēdit oratio, ascēdit & pisciū multitudo, & for
tē uberior quā in dieb⁹ antiq; Et ipsa pp̄lo terræ p̄ue
rās usq; in hodiernū diē. Quid mirū si oro susti quæ pene
trat celos, penetrauit abyſſos, & de profundo maris tan
tas pisciū copias euocauit: ¶ Venerit aliqñ tres ep̄iscopi
in uillā Fochart: quē dicūt locū natuitatis Brigide uir
ginis: & quartus erat Malachias. Ad quē presbyter q̄ ho
spitio susceperat eos, quid faciā inqt p̄p̄ces non habeo?
Quo rñ dēte ut quæreret ad piscatoribus, Bientū est ait q̄
non inuenim⁹ pisces in flumine, unde & piscatores pro
fus distisi etiā arti suæ renūciauerūt. Et ille. P̄cipis inqt,
laxari rheria in noie dñi. Factum est, & capti sunt salmo
nes. xñ. Sed o miserū, & captis totidē: inopinatū inſerūt
mētis & ferulū & miraculū. Et ut clare liquet Malachiæ
meritis hoc datum fuisse, alijs quoq; duobus sequentibus
annis eadē nihilomin⁹ sterilitas p̄durauit. ¶ Fuit quidam
clericus in Lesmor pbabilis ut serf uita, sed fide non ita.
Is sc̄tolus in oculis suis præſumpſit dicere in Eucharistia
esse tantūmodo sacm, & non rem sacramētū, id est solam
sanctificationē & nō corporis ueritatē. Sup quo & a Mala
chia secreto & sepe cōuent⁹. ¶ In cassum uocat⁹ ad me
dū est, seorsum t̄ a. ¶ si fieri posset sanaretur, & nō